

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22446/2024
27.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Пупац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ана Дринчић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1261/24 од 10.07.2024. године, у седници одржаној 27.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1261/24 од 10.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 228/2020 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, констатовано је да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци на име расподеле добити, која представља заједничку имовину, остварене приносом воћњака за 2018. годину исплати 6.060.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 31.12.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилци исплати 30.000,00 динара на име састава предлога за вансудско решавање – одштетног захтева са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а захтев да се на досуђени износ досуди законска затезна камата од 16.06.2020. године до дана извршности пресуде је одбијен. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева којим је тражено да се тужени обавезе да тужилци на име расподеле добити која представља заједничку имовину, остварене приносом воћњака за 2019. годину исплати 4.227.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.12.2019. године до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је компензациони приговор туженог истакнут у висини од 9.993.000,00 динара. Ставом шестим изреке, тужени је обавезан да тужилци надокнади парничне трошкове од 662.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1261/24 од 10.07.2024. године, жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда

потврђена у ставовима другом и петом изреке; преиначена у ставу трећем изреке тако што је одбијен захтев за исплату износа од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате; преиначена у ставу шестом изреке тако што је досуђени износ накнаде парничних трошкова снижен на 506.600,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепена пресуда садржи образложену оцену о неоснованости свих битних жалбених навода, па се неосновано указује и на релативно битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су биле у браку од 05.08.2004. до 05.12.2018. године. У току трајања брака тужени је регистровао на своје име пољопривредно газдинство, чији члан је била и тужила. На пољопривредном земљишту површине 10 ха у КО ..., које је тужени наследио пре закључења брака, странке су засновале воћњак који је почео да рађа након четири године. Пољопривредно газдинство туженог није водило уредну евиденцију везану за воћарску производњу, већ су отпремнице и фактуре сачињаване само за потребе извоза воћа. Заједница живота странака прекинута је септембра 2018. године. У бракоразводној парници заједнички стечена имовина није подељена, а странке су 20.05.2019. године закључиле споразум о начину регулисања заједничке имовине. Овим споразумом, између осталог, странке су се сагласиле да се на основу пословне документације за откуп рода воћа 2018. године, у случају потребе уз ангажовање вештака, утврди остварена добит за 2018. годину, те да се добит подели на једнаке делове. Укупно остварен приход економске 2018. године је 23.820.000,00 динара, трошкови производње у овој години су 11.700.000,00 динара, тако да чисто остварена добит износи 12.120.000,00 динара.

Нижестепени судови одлуку о основаности захтева за исплату у висини од $\frac{1}{2}$ дела утврђене чисте добити заснивају на споразуму странака, као и одредбама чланова 171, 180. ставова 2. и 3. Породичног закона и 210. Закона о облигационим односима.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право, пошто право на новчану исплату у висини $\frac{1}{2}$ дела остварене добити за 2018. годину тужила црпи из споразума који су странке закључиле 20.05.2019. године. Предмет ове парнице је само висина припадајућег износа.

Породичним законом („Службени гласник РС“ бр. 18/05 ... 6/15) прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку

представља њихову заједничку имовину (члан 171. став 1.); деобом заједничке имовине у смислу овог закона сматра се утврђивање сувласничког, односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини (члан 177.); деоба заједничке имовине може се вршити за време трајања брака и после његовог престанка (члан 178.); супружници могу закључити споразум о деоби заједничке имовине (споразумна деоба) (члан 179.).

У конкретном случају, парничне странке су писаним споразумом од 20.05.2019. године постигле сагласност да је остварена добит за 2018. годину од производње воћа заједничка имовина, као и да се након прибављања података о висини рода воћа добит подели на једнаке делове. У току ове парнице утврђена је висина остварене добити, тако што је утврђен укупан принос и његова вредност, од тог износа одбијени трошкови производње и утврђена разлика, као чист приход који подлеже подели супружника на једнаке делове. У конкретном случају пресуда се не може побијати због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, па Врховни суд није могао узети у разматрање наводе ревизије који су усмерени на оцену доказа и начин утврђивања релевантних чињеница. Правилно је одбијен и компензациони приговор, којим тужени тужбеном захтеву супротставља потраживање по основу трошкова производње, пошто је тужиљи призната $\frac{1}{2}$ дела чистог прихода, који представља разлику укупних приноса и укупних трошкова производње.

Пошто је висина спорног износа утврђена на основу налаза вештака према критеријумима важећим 2018. године, правилно је на досуђени износ призната законска затезна камата од завршетка економске 2018. године по члану 214. Закона о облигационим односима.

Оба нижестепена суда одлуку о парничним трошковима засновала су на члану 153. став 2. Закона о парничном поступку, којим је прописано да ако странка делимично успе у парници, суд може с обзиром на постигнут успех да одреди да свака странка сноси своје трошкове или да једна странка накнади другој сразмеран део трошкова. У конкретном случају, тужбеним захтевом тражена је исплата 10.287.000,00 динара по основу главнице, а тужбени захтев усвојен за 6.060.000,00 динара. Према Тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је важила у време обрачуна, награда за рад адвоката је непромењена при вредности предмета спора у распону од 6.030.000,00 динара до 12.015.000,00 динара. Дакле, како је то и првостепени суд нашао тужиља се оправдано изложила парничним трошковима обрачунатим на износ за који је усвојен тужбени захтев, па када је другостепени суд овако обрачунат износ снизио за 30%, супротно наводима ревизије, не постоје услови за даље снижење трошкова који је тужени у обавези да надокнади тужиљи.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**